

داوید روبینویچ

ترجمهٔ محمود حسینی‌زاد

یادداشت‌های
روزانه

فهرست

۷	پیشگفتار
۱۵	در باره مکان‌ها و زمان
۱۷	سال ۱۹۴۰
۲۳	سال ۱۹۴۱
۳۳	سال ۱۹۴۲
۱۰۷	تربینکا ۲، اردوگاه مرگ در ناحیه ساکوآوف، ایالت ورشو
۱۰۹	در باره یادداشت‌ها

در باره مکان‌ها و زمان

مکان‌هایی که در این یادداشت‌ها نام برده می‌شود، مثل دهکده کراینو، اردوگاه بیه‌لینی، شهرک‌های بودزنتین، سوخه‌دی‌نیووف و چند جای دیگر، در بخش کیل‌تسه قرار دارند. در زمان اشغال لهستان توسط نازی‌ها این بخش یکی از ده بخش ناحیه رادوم بود که سه شهر تحت فرماندهی ویژه — رادوم، کیل‌تسه، چس‌توفروا — جزو آن محسوب می‌شدند. ناحیه رادوم ۲۵۵۰۰ کیلومتر مربع وسعت و طبق آمار مورخ ۱۰ مارس ۱۹۴۰ در مجموع ۲۷۲۶۵۱۶ نفر جمعیت داشت، از جمله بیش از ۳۶ هزار یهودی آن‌جا سکونت داشتند. طبق آمار سال ۱۹۴۱ در بخش کیل‌تسه تقریباً ۳۳ هزار یهودی زندگی می‌کردند.

ناحیه رادوم یکی از چهار ناحیه — ورشو، لوبلین، کیل‌تسه، رادوم — بود که مجموعاً به اصطلاح فرمانداری کل (به اختصار ف.ک) را که توسط اشغالگران نازی در مرکز لهستان به وجود آمده بود، تشکیل می‌دادند.

در ۱ اوت ۱۹۴۱ ناحیه پنجمی، یعنی گالیتسیا، به این نواحی افزوده شد. قبل و بعد از شروع جنگ جهانی دوم، تا سال ۱۹۴۲، در بخش کراینو هفت خانواده یهودی، در بخش‌های مجاور بیچ کدو دو خانواده،

سال ۱۹۴۰

۲۱ مارس: صبح زود رفتیم به مرکز دهکده‌ای که در آن زندگی می‌کنیم. از دور، روی دیوار مغازه یک اطلاعیه دیدم، به سرعت رفتم بخوانمش. اطلاعیه جدید این بود که یهودی‌ها اصلاً حق استفاده از وسیله نقلیه ندارند (استفاده از راه‌آهن که مدت‌ها بود ممنوع بود).

داوید درست می‌گفت، چون در ۲۶ ژانویه ۱۹۴۰ از طرف ه. فرانک^۱، فرمانده کل، فرمانی صادر و استفاده از راه‌آهن، تراموا و اتوبوس برای یهودی‌ها ممنوع شد.

طبق فرمان دیگری که در ۲ فوریه ۱۹۴۱ صادر شد استفاده از وسایط نقلیه برای یهودی‌های حوزه ف.ک به طور کلی ممنوع اعلام شد. این ممنوعیت حتا شامل درشکه، گاری اسبی، سورتمه و دیگر وسایط می‌شد. این فرمان در ارتباط با برنامه آن زمان اشغالگران بود که می‌خواستند برای یهودی‌ها محله‌های بسته (گتو) ایجاد کنند.